

Forfølgelseslisten 2012

Islamsk ekstremisme: Hovedårsaken til kristenforfølgelser

Åpne Dørers Forfølgelsesliste 2012 har noe velkjent ved seg, med **Nord-Korea** som topper listen for tiende gang på rad som det landet der kristne står overfor den verste forfølgelsen. Islam-dominerte land er likevel tyngst representert på listen – med ni av de ti øverste plassene, og 38 av de totalt 50 landene på listen.

Afghanistan (2), **Saudi-Arabia** (3), **Somalia** (4), **Iran** (5) og **Maldivene** (6) utgjør en gruppe land der nasjonale kristne nesten ikke har frihet til å tro i det hele tatt. For første gang kom **Pakistan** (10) inn på "10 på topp"-listen etter et turbulent år, der den høyest rangerte kristne i landet, statsråd Shahbaz Bhatti, ble myrdet 2. mars 2011 etter sine forsøk på å endre blasfemi-loven. Resten av "10 på topp"-listen består av Irak (9), Jemen (8) og Usbekistan (7) – den republikken i Sentral-Asia som bøtelegger, angriper og fengsler uregistrerte kristne.

Forfølgelseslisten er basert på et spørreskjema utarbeidet av Åpne Dører for å måle graden av forfølgelse i over 60 land. Spørreskjemaet blir fylt ut av Åpne Dørers medarbeidere i disse landene, og dobbeltsjekket av uavhengige eksperter for å komme til en kvantitativ score i hvert enkelt land. Landene blir deretter rangert etter poengene de har fått. I rapportperioden for denne undersøkelsen steg det totale antall poeng i forhold til det foregående år, noe som tyder på at det har vært en forverring i situasjonen for forfulgte kristne over hele verden.

De som har steget mest på Forfølgelseslisten 2012 er disse tre landene – Nigeria (13), opp fra 23. plass, Egypt (15), opp fra 19. plass, og Sudan (16), opp fra 35. plass. I alle disse tre tilfellene er årsaken økt islamsk ekstremisme. **Nigeria** fortsetter å være det landet hvor de verste grusomhetene finner sted når det gjelder tap av liv. Over 300 kristne mistet livet i Nigeria i 2011, og det er grunn til å anta at det virkelige antallet er mye høyere. Siden 2009 har over 50 kirker blitt angrepet og ti pastorer blitt drept av en islamsk ekstremistgruppe som kalles Boko Haram, som direkte oversatt betyr "vestlig lære er forbudt." Denne gruppen ble stadig mer voldelig gjennom rapportperioden. Etter valget av en kristen president i april gikk ekstremister amok og slaktet 170 kristne. Noen av delstatene i det nordlige Nigeria har innført sharialover de senere årene, og dette fører til en mer spent situasjon i forhold til lokale kristne, ettersom de nå føler at de har status som annenrangs borgere.

I juli 2011 ble det sørlige Sudan erklært selvstendig, for å bli et kristent land kalt **Sør-Sudan**. Dermed er de kristne i nord (Sudan) blitt mer isolert under President Omar al-Bashir. Han er ettersøkt for forbrytelser mot menneskeheten i Haag og har vært en streng islamist i mange år. Etter å ha mistet det sørlige Sudan har han sverget på å gjøre landet sitt enda mer islamistisk og lovet konstitusjonelle endringer. På bakkenivå har kristne lokalsamfunn blitt angrepet i en kompleks kamp om ressurser, og det anslås at flere tusen er blitt drept av sudanske soldater, men det er umulig å bekrefte.

Egyptiske kristne hadde en katastrofal start på 2011 da en bombe gikk av i en koptisk kirke i Alexandria og drepte 21 kristne på 1. nyttårsdag 2011. Etter at president Mubarak ble avsatt i

februar, steg håpet om mer frihet for alle egyptere. Så kom Maspero-massakren i Kairo 9. oktober, der militæret angrep sine egne borgere. 27 koptiske kristne demonstranter mistet livet. Noen ble skutt av soldater eller overkjørt av stridsvogner, mens andre ble drept av muslimske ekstremister. På slutten av 2011, ved valget i november, fikk de islamske partiene stor oppslutning, og noen snakker nå om en arabisk vinter istedenfor en arabisk vår for de kristne.

To land kom tilbake igjen på årets Forfølgelsesliste: **Kasakhstan** (45) og Colombia (47). Den store republikken i Sentral-Asia kom med på listen takket være innføringen av en ny og restriktiv religionslov. Loven krever ny registrering av alle religiøse trossamfunn, den gjør kristent ungdomsarbeid praktisk talt ulovlig og legger all religiøs aktivitet under myndighetenes oppsyn. Dessverre følger Kasakhstan bare i fotsporene til sine sentralasiatiske naboer.

Colombia var nærmest et fast medlem av Forfølgelseslisten tidligere, særlig med venstresidens opprørsbevegelser som FARC, eller ELN, så vel som halvmilitære grupper som rettet seg mot kristne pastorer. Disse gruppene har forgreinet seg inn i narkotikasmugling, og kristne ledere som ikke vil samarbeide i narkotikahandelen, er drapsmål. Fem er bekreftet drept i 2011, og man tror at tallet kan være så høyt som 20.

Det var få land som opplevde mindre forfølgelse i rapportperioden, selv om flere beveget seg litt nedover på listen. Dette skyldes først og fremst at forholdene i andre land ble verre. **Kina** har fremdeles verdens største forfulgte kirke på 80 millioner, men har falt ut av "Topp 20"-listen til 21. plass. I stor grad bunner dette i at husmenighetenes pastorer vet hvordan de skal leke "katt og mus" med myndighetene. Én sier det slik: "Man må kjenne til de uskrevene reglene om hvordan man ikke tiltrekker seg myndighetenes oppmerksomhet, som å ikke sette opp skilt, holde medlemstallet under 200, og ikke synge for høyt." **India** forblir på samme plassering som i fjor (32), men hovedsakelig fordi det ikke fant sted noen store opptøyer. Hinduistiske ekstremister fortsetter å banke opp evangelister og pastorer med bekymringsfull regelmessighet.

De gode nyhetene bak de dårlige nyhetene om økt forfølgelse, er **økt kirkevekst**. Kirkeveksten er ofte et resultat av forfølgelsen. En pastor i Iran sier: "Vi ville ikke ha vokst dersom vi ikke hadde måttet betale en pris for troen vår." Den største veksten fant sted i Afrika, i området sør for Sahara, der 66 prosent er kristne. Det svarte Afrika er blitt det bankende hjertet i den globale kristendom, som ikke lenger er en religion med vestlig flertall. Det er den bemerkelsesverdige veksten nordover som delvis forårsaker forfølgelse, ved at islamske ekstremister reagerer på det økende antallet kristne.

I Asia er også veksten betydelig, med kinesiske og indiske kirker stadig erfarer kontinuerlige omvendelser. På tross av den oppsiktsvekkende økningen i antall, er kristne fremdeles bare en liten prosent av det totale innbyggertallet i disse landene, noe som kan bety fortsatt vekst i generasjonene som kommer. Bare i Midt-Østen og i Vesten går kirken tilbake. Forfølgelse er en avgjørende faktor for den kristne utvandringen fra land som Irak, hvor antallet kristne kun er ca 300.000, i motsetning til en million i 1991. Det er likevel en spennende utvikling med muslimer som kommer til Kristus, spesielt i Iran, og det er lommer av vekst i andre områder i Midtøsten også. Til og med i Saudi-Arabia, som tradisjonelt har vært svært lukket for evangeliet, antyder rapporter at nye mennesker vender seg til Kristus, kombinert med stor frimodighet i å vitne om sin tro.

Antallet kristne som potensielt kan oppleve forfølgelse, er overveldende. Med Pakistans 5,3 millioner kristne er antallet troende i de øverste 10 landene nesten åtte millioner, og det totale antallet kristne i de 50 landene på listen er 370 millioner. Ikke alle disse blir i samme grad forfulgt, ikke engang i samme land. For eksempel er de fleste kristne i Jemen utenlandske troende som har en begrenset frihet til å tilbe, til forskjell fra de innfødte som må holde troen sin fullstendig hemmelig. Et unntak er Nord-Korea, der hver eneste av de ca 300.000 kristne må praktisere sin tro i total hemmelighet. Dersom de blir oppdaget av myndighetene, blir disse kristne sendt til en arbeidsleir. Det anslås at 50.000-70.000 nordkoreanske kristne bor i arbeidsleirer, under forhold som ikke er bedre enn konsentrasjonsleirene under andre verdenskrig.

Fire viktige faktorer står bak økningen i den verdensomspennende forfølgelsen:

- *Islamsk ekstremisme er blitt sterkere*, både den statlig-støttede typen, slik som i Saudi-Arabia og i Iran, og den ikke-statlige typen, som Boko Haram i Nigeria. Den største faren er når ekstremisme blir selve kulturen, og kristne minoriteter føler seg totalt fremmede i sitt eget land, slik det skjer i Pakistan og til og med i Tyrkia. I Irak har en foruroligende utvikling skjedd i Kurdistan, som normalt har vært en tryggere havn for kristne. Men infiltrering av iransk-støttede ekstremister har økt nivået av anti-kristen vold. I Syria befinner nærmere to millioner kristne seg inneklemt midt i en svært vanskelig situasjon, og noen frykter at denne nesten-borgerkrigen vil styrke de anti-kristne elementene.
- *Religiøs nasjonalisme omgrupperer seg*. Selv om situasjonen akkurat nå ser ut til å være ganske rolig i India, sprer hinduistiske nasjonalister seg ut i landsbyene, setter opp skoler og prøver å reise opp en ny generasjon ekstremister. Det er en langtidsstrategi som til slutt kan resultere i økt forfølgelse.
- *Autoritære ledere er redde*. I Nord-Korea er en av Kim Jung Il's sønner satt til å ta over, og det ser ut til å være et desperat forsøk på å opprettholde fullstendig kontroll i et samfunn som er i ferd med å kollapse. I de mer stabile kommunistlandene, eller i tidligere kommunistland, slik som de sentral-asiatiske republikkene og Kina, balanserer lederne på en stram line når de løser det økonomiske grepet samtidig som de holder fast på den politiske makten. På grunn av deres ønske om å beholde makten, ser ofte tyranner på kirken enten som en alliert som hjelper dem til å holde maktstrukturene ved like, eller som en trussel mot deres makt og innflytelse. Begge deler fører til en fastlåst situasjon, noe som delvis forklarer hvorfor forholdene ikke blir markert bedre for kristne i land som Kina, og betydelig verre i de sentral-asiatiske republikkene.
- *Organisert korrupsjon vokser*. Som vi har sett, har opprørsbevegelser i Latin-Amerika forgrenet seg ut i organisert kriminalitet. Men også generelt øker korrupsjonen til et nytt, nesten strukturelt nivå. Det som kristne har til felles i Nigeria, Colombia, Pakistan, Indonesia og India – for å nevne noen land – er at de er omringet av et nett av korrupsjon. For å kunne fungere i samfunnet kreves det forbindelse med de korruperte. I Pakistan innrømte en pastor trist: "Det er viktigere å kjenne dommeren enn å kjenne loven."

På tross av, eller kanskje på grunn av, denne utviklingen går Jesu Kristi Kirke fram i det meste av verden. Som en pastor i Gulfen formulerte det: "Når vi lider for Kristus, får evangeliet en troverdighet som ikke kan ignoreres, for vi viser at Kristus er verdt det, og dette er hemmeligheten til vekst midt i forfølgelsen."

Åpne Dører

Forfølgelseslisten 2012

www.opendoors.no